

גבעתו

גבעת חיים מאוחד

73 שנים לגבעת חיים

מלון מנימי ס"ה/22 ל' בטיחון חשט"ה 7 ביולי 2005

אנו משתתפים בצער
עם
מלי שלישמן
במות אביה אליהו
תנחומים למשפחה

ועד האגודה
הנהלת קהילה

ישיבה משותפת 15 ביוני 2005

נוכחים

נוכחים מוועד האגודה
יו"ר הישיבה

שאול אתר, אלדד מגל, ראובן ליכטנר ויהודה גלר
מירליה דיוויס, איתן קרסנטי, אהוד טל
איתן קרסנטי

סדר היום

הערכות לבחירת ממלאי תפקידים ומוסדות בקיבוץ,
על בסיס דף מרכזי שהועבר למשתתפי הישיבה.
הוחלט:

1. לפרסם בכל אמצעי התקשורת של הקיבוץ את המשרות העומדות לבחירה, כלהלן:
 - א. משרות
יו"ר ועד האגודה – משרה חלקית – יום בשבוע – מתוגמלת.
מנהל קהילה – חצי משרה – בתגמול.
יו"ר ועדת ביקורת – משרה חלקית, יום בשבוע – מתוגמלת.
מנהל עסקי – לסכם עם אלון את אופן הבחירה/אישור.
 - ב. מוסדות
ועד ההנהלה – על-פי הכתוב בחוברת השינוי – ממלאי תפקידים ועוד 4 – 6 חברים נציגי ציבור, כולם חברים נבחרים בקלפי.
הנהלה כלכלית – ממלאי תפקידים ועוד 5 – 8 נציגי ציבור, אפשרי שיהיו בהנהלה גם שאינם חברי קיבוץ.
ועדת ביקורת – 4 חברי קיבוץ נבחרים בקלפי.
צוות מש"א – 3 חברים נציגי ציבור בנוסף למנהלת מש"א בתוקף תפקידי חבריה.
הערה: מוצע לבחור בשלב ראשון את היו"ר של ועדת ביקורת וצוות מש"א, ואת חברי הוועדות בשלב שני.
 2. כל המשרות/תפקידים יועלו כמכרז פתוח לרשות החברים להצעת מועמדתם.
 3. ריכוז פניות של חברים למועמדות למשרות יבוצע בידי חברי ההנהלות: מירליה דיוויס, אלדד גיל, שאול אתר, ראובן ליכטנר, אהוד טל, אלדד מגל, אסף שחר.
 4. אסיפה להצגת המועמדים לקראת הבחירה בקלפי תתקיים בשבוע האחרון של חודש יולי.
 5. הצעות לבחירת ממלאי תפקידים:
 - א. ממלאי תפקידים המציעים את עצמם לבחירת כהונה נוספת:
איתן קרסנטי – יו"ר ועד ההנהלה יהודה גלר – מנהל קהילה.
 - ב. מועמדים נוספים למשרות לעיל וכן, באם ימצאו מועמדים/ים לניהול עסקי/כלכלי, יועמדו לבחירה בקלפי.
 - ג. לתפקיד יו"ר ועדת ביקורת הועלו ההצעות הבאות: מייקל רשף, חיים קפלן וזהר ברוש.
 - ד. לתפקיד מנהלת צוות מש"א
אנטה ג'סטקוב, איילה בן אבו.
- רשם יהודה גלר

משתתפים

חסרים

מוזמן קבוע

יואב קציר, איתן קרסנטי, יהודה גלר, אבי טל,
דוד עין דר, אלעד דרך, יורם גור, אלון שפיצר, נדב דרך,
יורם לב
צבי מנבר

1. אישור פרוטוקול ישיבות מס' 5 ו-6 אושרו.

2. דו"ח מגת - בהשתתפות איציק בדר יו"ר גת, שלמה גרציאני - מנכ"ל גת, יהודה קליין, משה ארבל וצוות ניהול (גדי וולף, זהר ברוש).

א. הוצגו דו"ח רווח והפסד ומאזן לשנת 2004. הוצגו השיפורים בפעילות והרווח שהושג.

ב. הוצג תקציב 2005.

ג. נמסר דו"ח כללי על מגמות הפעילות בגת, וכן דו"ח כללי על גת מזון (סוכם) לזמן את ישראל איטקין להציג את פעילות גת מזון). ברכנו את שלמה גרציאני על השיפור בתוצאות והבענו את התקווה שגת תמשיך לשפר את התוצאות.

3. עסקת רומניה - דו"ח על סיום העסקה ותמורותיה - על-ידי איציק בדר.

- נמסר על אחזקות הקיבוצים באמצעות גת בחברה ברומניה לאחר סיכום ההסכם החדש.
- הקיבוצים יקבלו תמלוגים ממכירת החברה ברומניה באופן קבוע.
- חלק התמורה לקיבוצים ממכירת חלקנו, לאחר ניכוי מס, יועבר לקיבוצים.
- סכום ראשון הועבר לחשבונות הבנק של הקיבוץ.
- יתקיים דיון על ייעוד הכספים, במועד אחר.

4. מרלוג קוקה קולה

אושר מחיר דמי השימוש בקרקע כבסיס למו"מ לגיבוש הסכם.

א. התשלום לקיבוץ על-פי שווי הקרקע (כולל שווי התשלום למינהל).

ב. הקיבוץ יקבל הלוואה למימון עלויות היוון למשך תקופת ההסכם.

ג. טיוטת הסכם תובא לאישור הנהלה כלכלית.

ד. מתן היתר לבניה רק לאחר חתימת ההסכם.

5. שונות

א. דו"ח הקצבות מים

1. בוצעו המרות מים שפירים של 511 אלף מ"ק ל-613 מ"ק שפירים. סה"כ הקצבת מי קולחין כ-1393 אלף מ"ק מכסה את היקף הצריכה הנוכחי.

2. הועברה הקצבת מים שפירים מהקצבת בארות להקצבת מקורות כך שההקצבה בבאר הותאמה ליכולת הספיגה, על-ידי כך יימנעו הקנסות בגין שימוש מעל ההקצבה במי מקורות, כפי שהיה השנה.

ב. חפיפה בניהול לימת

החלה חפיפה בין יורם לב לגיורא אלוני בהעברת תפקיד ניהול לימת ליטוש.

ג. גדי"ש חפר

1. דווח על פעילות קטיף כותנה בעבודות חוץ מעבר לשטחי גדי"ש חפר. אושר מתן ערבות מוגבלת בסכום (על-פי חלק הקיבוץ בגדי"ש חפר) ולא יותר מ-230 אש"ח לקניית קטפת (כל קיבוץ העמיד ערבות על-פי חלקו בגדי"ש חפר מוגבל בסכום למשך 5 שנים. הערבות ספציפית למימון הקטפת).

2. אושררה ההנחיה שמדיניות הקיבוץ הינה להימנע ממתן ערבויות. במקרים חריגים יהיה דיון בהנהלה כלכלית. מדיניות זו תימסר לאגודות בהן שותף הקיבוץ.

ד. בחירת הנהלה כלכלית

דווח על בחירות לחברי הנהלה הכלכלית. החברים המכהנים בהנהלה התבקשו לחדש את מועמדותם. הובהרה חשיבות ההמשכיות של החברים בהנהלה הכלכלית.

ה. קורס אקסל

הוצע לחברי הנהלה הכלכלית להצטרף לקורס אקסל יחד עם חברים נוספים מהנהלת חשבונות ורכזי ענפים.

רשם אלון שפיצר - רכז משק

התאוששות בהודייה

ראיון עם גדי וולף, יורם רותם ויונית אריאלי

לפני כשנתיים עבר ענף ההודייה משבר עמוק, בעקבות התפרצות מחלות. לאחר-מכן, שתי חוות הרבייה במהדרין נמסרו לתפעול לחברת רמית תמורת דמי שכירות, ולמעשה, ענף הרבייה חדל להתקיים, ואילו ענף הפיטום הושבת לזמן מה, עבר שדרוג - וחדש ימיו.

כיום מופעלים כל סככות הפיטום ובתי האימון. על גג הלול מתנוססים דגל תאילנד ודגל ישראל והסיכומים מראים התאוששות יפה.

גדי, מה היה המשבר בענף לפני שנתיים?

מדובר בשני דברים שונים שקרו ברבייה ובפיטום בו-זמנית: בלהקת הרבייה פרצה מחלה ונאלצנו למכור אותה לשחיטה. הפגיעה היתה קשה מדי ולא יכולנו להמשיך להחזיק את הלולים: חברות הביטוח לא מסכימות לבטח רבייה, ומי שאין לו רזרבות גדולות לא יכול לקיים ענף. למעשה, אין כבר אף קיבוץ שמחזיק רבייה בכוחות עצמו. הפתרון היה להחכיר את הלולים לחברת רמית. על-ידי הפעלת הלולים מוזרת למעשה ההשקעה בלול החושך החדש. כשתוחזר ההשקעה, הלול יחזור לידנו. בפיטום חטפנו מחלות שלא הכרנו וגרמו לנו להפסיד הרבה כסף. זה קרה בכל הארץ והיתה הפסקת גידול לשלושה חודשים.

היו מחשבות לגבי המשך ענף ההודייה?

אם לוקחים עשר שנים אחורה, ענף ההודייה השאיר, לפחות בתקופות הטובות כל שנה לקיבוץ כמיליון ₪, פחות או יותר. אז נכון שהיתה שנה של משבר, סוף 2002 תחילת 2003. אנחנו לא יחידים. יש משקים בסביבה שלנו שעברו את המשבר יותר קשה, ומסרו את כל הגידול לחברות הגדולות, כמו אמבר או רמית. הענף במדינה כולה עבר שדרוג בלתי רגיל: אם פעם הרוויחו שקל על קילו בשר, היום, על כמות בשר גדולה יותר, מרוויחים פחות מחצי שקל. כל הסכמי הסחר בבשר השתנו לחלוטין, מחירי התערובת, שזו ההוצאה העיקרית קפצו לשמיים וחייבים להתייעל מאוד כדי להיות כלכליים. לפני עשר חמש-עשרה שנה היו בארץ מעל שלוש מאות מגדלים, היום יש פחות ממאה, כשחלק מהם אלה בעלי ההון, כמו אמבר, או אחרים, שמפעילים את הלולים תמורת דמי שכירות. אני מקווה שלא נגיע למצב הזה... הענף עבר בארץ מודרניזציה, החוות בהחלט יותר יפות ויותר מסודרות. את המעבר הזה עשינו גם אנחנו. יש לנו היום שניים וחצי מחזורים גדולים בשנה, במצב יותר טוב ובבקרה מלאה. לפני הברוך הגדול הוצאנו תשעה מחזורים בשנה, בלחץ כל הזמן. עכשיו הגידול יותר רגוע, לחוץ רק בתקופה הראשונה, עד גיל חמישה שבועות. יש קושי לגדל, אך עדיין בסופו של יום הענף משאיר רווחים לא קטנים בכלל. שלוש הלהקות האחרונות שלנו היו טובות והביאו תמורה יפה. אני מצפה שנתייצב על סכום של חצי מיליון בשנה, אחרי כל ההוצאות, כולל משכורות. כמו-כן, יש לציין שמוסר התשלומים מול הספקים השתפר מאוד בשנים האחרונות, עם כניסתו של אלון שפיצר, דבר שמקל מאוד על העבודה השוטפת.

מי בצוות?

כיום אנחנו בצוות חמישה בלבד: יורם רותם, יונית אריאלי, שני תאילנדים ואני כמרכז. עמית ממלוק נותן שרותי אחזקה על הצד הטוב ביותר.

איך מתחלקת העבודה בשטח?

יונית אחראית לבתי האימון ולסככות הנקבות בצפון. אני מטבעי אדם לא מסודר, יונית עוברת אחרי ומנקה את השולחן, חשבונות, ניירת, בקיצור כל הקשר עם הנהלת החשבונות. יורם אחראי לסככות הזכרים, במזרח הקיבוץ ובדרום. כמו-כן הוא עוסק באחזקה מונעת. בקיץ הוא עובד גם בבריכה.

מה מצב בית האימון?

בית האימון הישן, עדיין פועל במלוא הקצב. אנחנו מכניסים פה כ-20 אלף אפרוחים בני יום, ומוציאים אותם לסככות לאחר שישה שבועות. יש פה מערכת חשמל, אוורור, חימום, גז, האבסה אוטומטית וכל הדרוש לתנאים אופטימליים. כל המערכות מחוברות לבקרים ומוצגות על צג המחשב. המחשב הזה מחובר גם למחשבים שלנו בבית, כדי שנוכל לשלוט במצב בכל רגע. זה מקל מאוד בתקופה הראשונה של האפרוחים, וכבר אין צורך לבוא הרבה פעמים כמו בעבר. האחראית על המערכת בתפעול היום-יומי היא יונית. היא גם זאת שמכניסה את הנתונים של התנאים הרצויים, לכל שלב של הלהקה. למחשב ולתקינות אחראי עמית. הוא הכתובת לכל המערכת, מגיע לפה מרגע לרגע, נותן שרות מצוין, לשביעות רצוננו המלאה. במקרה של תקלה, אזעקה ראשונה מקבלת יונית, שנייה מגיעה אלי, ואחרי זה לעמית. וזה קורה, לא הרבה, והתגובה מהירה. גם לול אוורור אורך, ליד הסככה ממערב לקיבוץ משמש בית אימון. אנחנו מכניסים בו 30 אלף אפרוחים או קצת יותר. כאשר האפרוחים גדלים, משאירים פה כ-12 אלף. בשלב זה הלול הופך להיות סככת פייטום לנקבות, שאותן משווקים יותר מוקדם מהזכרים, בגיל 14 שבועות. זה לול גדול ומשוכלל. בזמנו הוא נחשב קצת יוצא דופן, היום כבר לא. יש פה בקר מחשב, חימום במקרנים, ומאביסיס אוטומטיים ועוד. התקרה עשויה חומר מבודד, וזה חשוב במיוחד בחורף, כי אפרוחים בני יום זקוקים ל-36 מעלות חום. שיטה זו, של אוורור אורך, תפסה הרבה יותר בגידול תרנגולות לפייטום. אוורור אורך, פירושו שאפשר לסגור את הווילון לכל אורך הלול. האוויר נכנס בצד אחד ויוצא דרך המאווררים מהצד השני של הלול (רץ לכל אורך הלול). אורכו של הלול כ-150 מטר. אנחנו צועדים בתוכו כל יום, שישה כיוונים הלך וחזור, כמעט קילומטר בלול אחד.

מדוע הקימו לולים סמוך למגורי חברים, בזמן שאחרים הוציאו את הלולים לשדות ולמטעים?

את לול האורך הקמנו כאן, מאחר שכבר עמדה הסככה. את הסככה הקמנו לפני חמש-עשרה שנים בערך. עשינו אז את החשבון, שיש פה כבר תשתית של מים וחשמל, וגם אם יחליטו להעביר, הסככה כבר החזירה את ההשקעה. הלול החדש עלה מיליון שקלים. אחרי זה הוספנו עוד כ-200 אלף שקל לצורך הסבה לבית אימון. אני רוצה להדגיש שכל ההשקעות פרוסות למספר שנים, וההודייה מחזירה את עצמה.

מי עושה את הכנת הלולים, ניקוי ושטיפה בין המחזוריים?

אנחנו עושים את הכל, חוץ מהוצאת הזבל, כי לזה אין לנו הכלים הדרושים. יש מצבים שאנחנו לא מספיקים, ואז אנחנו נעזרים בקבלן.

אנחנו זה התאילנדים?

הם עושים את העיקר, ואנחנו נהנים מאוד מהעבודה שלהם, אבל גם אנחנו עובדים אתם. למשל, בימי חיסונים את יכולה לבוא בארבע בבוקר ולראות את כל הצוות מזריק. אגב, כל מי שרוצה לעשות שעות נוספות בהזרקות ומשלוחים, מוזמן לבוא ולנסות.

חדרי ההלבשה והמקלחות נקיים ומסודרים, מי מטפל בהם?

גם זה באחריותה של יונית. אצלנו מחלות היא עדיין הנקודה הרגישה ביותר. אני מקווה שאת מתחילה את היום אצלנו, שלא עברת באיזה גן חיות, ושאיך לך כלב או חתול בבית... אנחנו מתקלחים בכל פעם שנכנסים ללול, ומחליפים בגדים.

תמשיך לעבוד בהודייה?

זה מה שאני יודע לעשות...

יורם, נקלטת מלא בענף הפיטום?

מלא, פלוס הבריכה, שאותה אני עושה בחצי משרה, בקיץ.

מה תפקידך בכוח?

אני אחראי על הסככות הגדולות, של הזכרים, באזור מזרח ודרום. מהות העבודה היא לעבור בלולים ולזהות חולים לפני שפורצת מחלה, להוציא פצועים ומתים ולתת תרופות. צריך כושר, כל יום איזה חמישה קילומטר הליכה בסככות, וגם לתפוס הודים חולים. לקראת הסוף הזכרים שוקלים 18 קילו – אני כבר לא תופס שניים שניים. התאילנדים עושים את רוב העבודות הקשות – למשל פיזור קש – ואני הרבה פעמים משתתף אתם.

הענף שלנו די גדול, והסככות מפוזרות. זה מקשה עלי. אני עושה סיבוב פעמיים ביום, בבוקר, עם אור, ולפני החושך. לפני המשלוח אני עושה שלושה סיבובים ביום, כי בגיל הזה הם מנקרים אחד את השני וחשוב לשמור על כל אחד. הספקתי לעשות הרבה שיפורים בלולים, למשל, בניתי מחיצות כחדרי חולים, כדי לבודד את החולים. כך הם נשארים בחיים, כי חולים ופצועים בלהקה הכללית מתים תוך כמה שעות. זה שווה הרבה כסף. תיקנתי כבלים קרועים וגג אחד מלא חורים, כל מיני יוזמות ששוות הרבה כסף. את המשלוחים עושים הקבלנים, אבל אני נמצא שם. אני גם עושה עבודות בסככות של הנקבות, וברגע שנשלחים הזכרים אני גם מצטרף לצוות ההזרקה. צריך לתת את האנטיביוטיקה בדיוק בזמן. בכל מחזור יש חמישה חיסונים מתוכננים – כל הצוות מגויס, בתוספת תאילנדים מהפרדס. את כל הדברים האלה אני מכיר מהרבייה, והתרופות פחות או יותר אותן תרופות. בואי נגיד שלא נכנסתי לענף זר. בחודש האחרון של להקות הזכרים אנחנו כבר מכינים את השטח ומרססים לקבלת אפרוחים. גדי ויונית עסוקים בבית האימון. אני לא נכנס לשם והם לא באים הנה, כדי לא להעביר מחלות.

פעם היה צוות יותר גדול

פעם היה קיבוץ אחר ועבדו יותר אנשים. התקבלתי לענף הפיטום על תקן פועל. אני קורא לעצמי תאילנדי משופר... בואי נגיד שבלהקה האחרונה, כשזיהיתי את המחלות בזמן, חסכתי המון כסף. אם הייתי מפספס לא היו יודעים. לא פספסתי.

מה שקרה ברבייה לפני שנתיים יכול לחזור?

ברבייה הסיכונים הרבה יותר גדולים. גדי קצת היסטרי עם המחלות אבל ההבדל הוא תהומי, כי יש ברבייה מחלה אז הפסדת את הכל. רמית חטפו בבית האימון שלנו את אותן המחלות. שתי להקות הלכו להם. אבל יש להם כושר ספיגה הרבה יותר גדול. הם לא מסכימים שאני אתקרב לשם, אפילו לא רצו שאני אראה להם דברים בלול שהיה חדש, ולכן הם לא רוצים שאני אעבוד שם, כי אני מגבעת חיים ויש פה לולים במרחב הקיבוץ.

איך אתה מסתכל לאחור?

אחרי 28 שנים בהודייה – עברתי לפיטוס. אם זה לא היה קשור למשכורת, הייתי שמח שעברתי. אחרי הכל, יותר קל פה, פחות אחריות.

תישאר בענף?

יש לי ברירה?

יונית, איך את מספיקה את הכל?

יש שלושה סיבובים ביום, שניים אני עושה ואחד גדי. בתי האימון עובדים באופן אוטומטי. כמעט כל המערכות מחוברות לבקר. אנחנו רק רושמים את הדרישות שלנו ואת ההגבלות שלנו.

אין מצב שאתם מסתכלים במסך ואומרים רגע, קרה משהו, צריך לרוץ לבית האימון?

יש כל מיני מצבים. במקרה של תקלה יש אזעקה, על תנורים למשל. לרוב אני כבר מהבית יודעת מה התקלה. במקרה של הפסקת חשמל, הגנרטורים של הלולים מופעלים אוטומטית.

את עושה גם את עבודת המשרד?

המשרד משמש אותי ואת גדי. אני עושה את הרישומים, והמעקב אחר החשבונות. בסוף כל להקה אני מוציאה סיכום.

יש דברים שצריך ללמוד, קורסים, דרגה מקצועית?

כבר בחופשת שחרור לקחו אותי לעבודה בבית אימון, להחליף את תרצה מאור. לא ידעתי להדליק את המחשב, לגדל אפרוחים. אורי וחנוך בן אור מהאיחוד ליוו אותי, התקשרתי אליהם חמש פעמים ביום, עד שלמדתי. מי שעובד בבית אימון צריך להכיר המון מערכות, המון אחריות. לומדים מהניסיון. האחריות היא על גדי, כמרכז ענף.

יש לך רכב שלך?

כן. חייבים רכב, לא מציאותי להסתובב ברגל.

**כמה פעמים ביום את מתקלחת?
הרבה.**

רשמה דינה רמגי

זכרונות לחג המשק

באחד במאי נערכו הופעות ספורט. קבוצת החברים המתעמלים הפגינו יכולת אומנותית בדגלים אדומים ובגדי לבן, עם אֵיקו, אלוף המקבילים והמתח.

לכנס ה-15 של ה"פועל", הופיעו ילדי הכיתות על גג בית התרבות בהתעמלות מסוגנת, פירמידות וגלגלי ענק, בהדרכת פינדה.

משאית הבובטרון של הונוז, עם הבובה זיוה חנתה על הרחבה, והציגה לילדים.

נערי עליית הנוער מצ'יכה הציגו את חלום ליל קיץ, תוך שימוש באפקטים אור-קוליים, על כל המרחב מסביב – אירוע בלתי נשכח.

הבנות הצעירות רקדו עם גרטרוד קראוס האגדית (רקדנית וכוריאוגרפית מפורסמת מוינה, הגיעה ארצה ערב מלחמת העולם השנייה), שגם חיברה ריקוד לליל הסדר של הקיבוץ.

בימים של מאבק על המדינה שבדרך, בשבת השחורה ובמצור על גבעת חיים, התאספו החברים על הדשא והאזינו לבן אהרון שנאם במרפסת. בפנים בית התרבות היתה תחנת עזרה ראשונה. בסיום יום המצור, כשנודע מספר הקורבנות, הגיעו אלפים מכל הארץ לעצרת ענק על הדשא של בית התרבות.

ב-29 בנובמבר בשעת הצבעה באומות המאוחדות, האזינו לרדיו במתיחות ועקבו אחר המספרים. כשהתברר שיש רוב בעד מדינה יהודית נהרו החברים לחדר האוכל ופרצו בהורה סוערת.

הכל התרחש שם, על מרפסת בית התרבות. החברים באו להופעות, בהמונים. כשהוקרנו סרטים, הקהל ישב על הדשא, על שמיכות או בכיסאות שהביאו מהבית. הילדים הגדולים ישבו על המרפסת בקומה העליונה של בית ב' וצפו ובהופעות למבוגרים. ילדי הכיתות הנמוכות טיפסו על הברושים בפיגימות,

בית התרבות, כיום המועדון לחבר נחנך בנובמבר 1938.

ביומן המשק נכתב:

"לא זכינו לבית הזה מן ההפקר, אין בניין שכה ציפינו לו, אשר כה חרדנו לקראתו, כה התפללנו להשלמתו... שלוש שנים של ציפיה מתוחה, אכזבות מרות, התחלות ללא המשכים והמשכים ללא גמר – תגמול לעמל, תלאות וכיליון עיניים".

הבית נועד לשמש מרכז לתרבות ולהתכנסות. בניין לבן, גג שטוח, מרפסת גדולה, סגורה משלושה צדדים – במה לכל דבר, עם יתרונות אקוסטיים. בצדה האחד של המרפסת חדר המוסיקה ובו הפסנתר, ובצד השני חדר קריאה. מלפנים רחבה גדולה, ובהמשך דשא מעוצב עם שבילים, שהשתרע בשיפוע גדול עד חדר האוכל.

בית התרבות של גבעת חיים היה מוקד להופעות, חגים, טקסים ואירועים היסטוריים. חברי הקיבוץ גרו בצריפים ואוהלים, כסף לא היה – אבל תרבות כן!

בבית התרבות יכלו חברים לשמוע רדיו – המכשיר היחיד הקיבוץ – ולקרוא עיתון. בשבע בערב האזינו לחדשות. היו עיתונים מחוברים למקלות גדולים. חבר היה מדפדף, קורא – ומניח חזרה.

בקֵץ, שיחקו הילדים על הדשא, בשעה שהוריהם סעדו את ארוחת הערב בחדר האוכל (הילדים לא הורשו להצטרף להורים. להם הוגשה ארוחת הערב בבית הילדים).

הביטו בסרטים האסורים עד שבאה המטפלת והחזירה אותם למיטות.

בערבי שבת נגנה השלישייה מרדכי-פלוס-פרנטו, והקהל, ממושמע ומאזין, נשאר עד הסוף. נערכו קונצרטים בביצוע אמנים ידועי שם מהארץ והעולם, הצילן טורטלייה, רביעיית פיין ארטס, תזמורת הקיבוצים ומקהלת הקיבוץ המאוחד.

הפנטומימאי מרסל מרסו נתן הופעה מרשימה, להקות ותיאטרונים הגיעו מהעיר, שחקנים ורקדנים הופיעו על הבמה בגבעת חיים, הרבה לפני שקם בית שרת. הדשא היה תמיד מלא, הימים ימי לינה משותפת ובבית לא חיכתה טלוויזיה...

המרפסת של בית התרבות היתה בימת הבית של החוג הדרמטי, עם אפרא שלו, מאיר גבריאלי, חנן שרון, פאולי, זיגי אשכנזי, חיה פלק, ועוד רבים רבים. ההצגות נערכו בחוץ, ובפנים החליפו תלבושות ותפאורה. החוג פעל שנים רבות והעלה מחזות קלאסיים ומודרניים. זכורים במיוחד החולה המדומה של מולייר ואדון פונטילה של ברכט.

טקס בר מצווה עם קבלה לנוער העובד ולחטיבה התקיים ברחבה של בית התרבות. דוד הכהן, סבא של הנוער העובד (וגם סבא של יעל בן עמי), בא לספר אגדות ולענוד לילדים את סמל התנועה.

גם חגים נערכו בבית התרבות. חגיגת פורים לילדים התקיימה תמיד על הרחבה של בית התרבות, בהנחיית מרדכי היהודי-יואל שניר. אסתר המלכה ישבה על הבמה, היהודים לבשו שקים וצעקו "היא לא תבוא", וברקע החוכמס של יעקב קופלר.

גם האופרה לילדים ברונדיבאר (מר נגן) שחברה בטרזיינשטאט הוצגה במרפסת וברחבה של בית התרבות, בביצוע ילדי הקיבוץ.

עשרים שנה נקרא המקום בית תרבות, עד שבמאי 1959, לאחר שיפוץ יסודי, הפך ל"מועדון לחבר".

את התכנון עשה אלכס קסטן, על הקיר ציירה מיכל אפרת, פאולי יצרה מוזאיקה מרשימה (היום בחזית מקלט המרפאה), ובצד מערב נבנתה מרפסת רחבה, עם תאורת לילה.

המועדון היה פתוח לחברים כל ערב, למפגש ולבילוי. על כורסאות בד וסביב שולחנות עגולים ישבו המבקרים, עלעלו בג'ורנלים ושיחקו משחקי שולחן. מימי, החברה מועדונה, היתה אחראית לבית, הגישה קפה, משקאות קרים ו"עוגות חיה". היא ידעה איך כל אחד אוהב את הקפה שלו, הקפידה על כללי שולחן ודאגה לסדר. קלפים לא שיחקו, שתייה חריפה לא נראתה... וגם טלוויזיה לא הוכנסה למועדון, אף שכבר היו בארץ שידורים. ילדים לא נכנסו, אלא רק מכיתה י"ב, לפעמים היה ציפור גלידה.

פתאום צץ רעיון להקים מועדון בטבור המחנה, בית קפה יחנה ומה על הקיבוץ יהיה?

הכל השתנה בינתיים, נוהרים למועדון מגדול ועד קטון.

והודות למי הכל השתנה?
הודות למימי, המועדונה!
בחיוך הגישה את הפת, ללא הבדל עדה ודת:
הכל לפי דרישת העונה, הודות לדאגת המועדונה.
כתבה פועה

את מימי החליפה חוה ברדה,
עד תחילת הטלוויזיה – והלינה המשפחתית.

תרמו מזכרון:
מימי, נעמי משי

היה היה קיבוץ

חג השבועות

הדים ורשמים מחג השבועות הגיעו אלינו עד דרום אמריקה. שמחנו לשמוע ולהיווכח שהיה יפה ומוצלח. שימחה אותנו הידיעה שגם אם אנחנו לא נוכחים פיזית, אפשר שיתקיים החג – וטוב שכך. כוחה של הקהילה טמון ביכולת ובתרומה של האנשים השותפים בה וחיים פה. קראנו בגבעתון ושמענו, שאנשים נתנו יד, נענו, השתתפו ונהנו...

ברכה גדולה והערכה לבני כיתה ז' והוריהם, שלא נרתעו, לא ויתרו, ולמרות כל הקשיים עמדו במשימה והוכיחו לעצמם ולכולנו שאפשר ואפשר. אתם בני כיתה ז', מעטים במספר, הנכם חוליה בשרשרת של מסורת, והודות לכם תימשך המסורת גם בשנה הבאה.
תודה תודה.

חג הקיבוץ

ביום שישי 15 ביולי, ברחבת הדקל – יום הולדת 73 לגבעה.
בשעה 20:30 נחוג ביחד, סביב שולחנות וכיבוד –

פתיחה – קבלת שבת
במרכז הערב להקת "נהגי הפרדות" מאיילת השחר

"נהגי הפרדות" מפיקים ומובילים ערבי שירה בציבור.

הלהקה מופיעה בשירים רוסיים וחסידים, דרך ראשית הלהקות הצבאיות ועד שירים מודרניים (מאיר אריאל, אהוד בנאי, יזהר אשדות ועוד), בגיטרה, קלידים, תופים וזמרים (צעירים...)

בערב אצלנו יוקרנו מילות השירים בעזרת מצגת מרהיבה וייחודית, עם תמונות נוף ותמונות נוסטלגיה מגבעת חיים.

מוזמנים כל תושבי הגבעה.

חג שמח

נעמי ואיציק משי

גבעות

הודעות

מכללת הגמלאים בעין החורש תפעל מחודש ספטמבר הקרוב, עד יוני 2006, בכל יום חמישי בין השעות 9:15 ל-11:45 הסעות מטעם המועצה בשעה 8:45. תוכנית ההרצאות מפורטת על לוח המודעות של סח"ב בחדר האוכל. אפשר לקבל אצלי דף תוכנית עם ספח הרשמה.

מחיר השתתפות – 560 ₪, בחמישה תשלומים. ההרשמה עד סוף יולי. תוכנית מינויים להיכל התרבות נתניה – הצגות, סרטים, מועדון זמר, שבתרבות – הכל מצוי בחוברת החדשה – ניתן לקבלה אצלי.
רחל שטרן

פטור מתשלום אגרת טלוויזיה 2005
חברים שקבלו, או יקבלו הודעה על פטור מאגרת טלוויזיה לשנת 2005 מתבקשים לשים את הפטור בתא הדואר של גיורא וינר, על-מנת שלא יחויבו בתשלום האגרה.

בגבעות האחרון הושמט שמה של **איה שטרן** מבין המסייעים לי בפרויקט חימום המים בקיבוץ. לאיה תודה על עזרתה - אברהם פלישון

לכל החברים הרבים שעזרו והיו בשבילנו בערב לזכרו של צביקה ולכל אופי העוגות הטעימות תודה רבה ריגשתם אותנו מאוד משפחת בן צבי

אני מבקש למסור את רגשי הוקרתי ותודתי לחבר קיבוצכם שימי חיים.

להלן סיפורנו: קרוב לחצות נתקעתי בצד הכביש עם תקלה ברכבי והחילותי בטיפול על-מנת להמשיך בדרכי. ללא בקשה מצדי לסיוע, עצר לידי רכב שהאיר בפנסיו את השטח. מהרכב יצא חבר קיבוצכם שימי חיים לבוש בגדי ערב ונכנס עם כל הלב והכוח לסייע בידי להתגבר על התקלה, והתמיד בכך עד שיצאתי לדרכי בשלום.

מי יחננו בימינו אלה רבים כמותו ועל כך תודתי.
שימי, הבטחתי לך תקוים, ברצותך.
בשכנות טובה

חבר קיבוץ עין החורש
יהואש הרכבי

פרפרים
ביום שישי 8 ביולי
מ-10:00 עד 13:00
מכירת לבני נשים
כל המידות,
כל הגדלים
במבחר צבעים ודוגמאות
מבצעים והנחות.

גבעתון

מלל טוב
לשרה שלו
לאלי שלו
להולדת הנכד כולל
בנס של תרלה וקיא
בניצנים
ברכות למשפחה

מלל טוב
לאהוד וישראלה של
לניסואיו של תמיר עם איננית
ברכות למשפחה

מלל טוב
לזביה ועקיבא
להולדת הנכד אוהד
בן לסיין ומיקה
אח לאתן
ברכות למשפחה

ברכות
לאמנון עין-דר
לקבלת פיקוד
על טייסת בחיל האוויר

ברכות
לעדי אברהמי
זכתה בפרס ראשון בתחרות מחול
על-שם גרטרוד קראוס
באקדמיה למחול בירושלים

ברכות
לגילי ורד
לקבלת תואר שני בהצטיינות

ברכות
לאביגדור אלדר
לקבלת תואר דוקטור ממכון וייצמן
ופרס יוקרתי למחקר
על-שם ג'ון קנדי

קדימה לחופש הגדול

